

Månadens profil

Smålands Ridsportförbund har i Månadens profil valt att belysa de många engagerade personer och ryttare som finns bland distriktets klubbar.

Månadens profil i maj är föreningen Värnamobygdens Ryttarförening som fyller hela 70 år i år. En förening med en lång historia, omfattande verksamhet och många drömmar inför framtiden.

Namn: Värnamobygdens Ryttarförening
Ålder: 70 år
Bor: Sörsjö Gård, Värnamo
Antal medlemmar: 300
Verksamhet: Värnamobygdens Ryttarförening (VBR) är en ideell förening med ca 300 medlemmar som är knuten till Svenska Ridsportförbundet och Riksidrottsförbund. VBR verkar för Värnamoregionens alla häst- och ridsports intresserade, såväl nybörjare som elitsatsande ryttare.

När, var och av vem grundandes er förening?
VBR grundades formellt 21 april 1950 då klubben anslöts till Ridfrämjandet. Sten Bjuggren var den första ordföranden och Hans Holst var sekreterare.

Berätta mer om er historia?
Till Värnamo kom ridsporten 1949 då Hans Holst och Svante Skogh hade skaffat en ridhäst, en stor fux vid namn Lord. Lord fick snart sällskap av fler hästar som till en början ägdes av privatpersoner. Uppvisningar började hållas och man tog hjälp av Smålands Husarer från Eksjö för dessa uppvisningar. Detta lockade mycket folk som knappt sett en ridhäst. Efter detta får Holst och kompani blodad tand och man beslöt sig för att bilda en ryttarförening.

Vad var er verksamhet när föreningen startade?
Det hölls ridlektioner, men för det mesta red man ut och särskilt på helgerna blev utflykterna mycket långa. Manegen låg på den tiden 3 km från stallet så det var svårt att hålla ridlektioner på ett effektivt sätt. Ridklubben flyttade dock och 1951 invigdes det första ridhuset.

Hur har verksamheten och föreningen utvecklats under åren?
Klubben har sedan 1951 flyttat ett par gånger innan den slutligen år 1981 flyttades till Sörsjö gård där klubben befinner sig även idag. VBR startade med 6 hästar till att idag ha ca 20 hästar i ridskoleverksamheten. Till en början hade klubben endast sin ridskoleverksamhet, medan intäkterna idag till stor del även kommer från tävlingsverksamheten.

Berätta om några viktiga milstolpar i er historia?
1949 – Ridsporten kom till Värnamo och huserade i ett stall mitt i stan invid Värnamo kyrka
1950 – VBR grundades
1951 – Första flytten till Norregård, Värnamo
1963 - Andra flytten till Vita Rör. Föreningen hade utmaningar då det ej fanns något ridhus och hästarna arrenderades ut.
1969 – Ny manege stod klar och ridverksamheten tog fart igen.
1975 – Första ponnylaget från VBR startade i Ponnyallsvenskan i hoppning.
1981 – Flytt till Sörsjö Gård, Värnamo
1994 - VBR håller i sin första Derbytävling
1998 – Det andra ridhuset invigs.
2005 – VBR håller i hopp-SM för juniorer och Young Riders på storhäst.
2012 – VBR´s dressyrlag blir Smålands bästa
2017 – Uteridbanan invid Sörsjön med ett sk ”High Tide System” invigs med ett ”High Tide Meeting”

Vad har ni för verksamhet idag? Berätta mer om den?
VBR erbjuder ridutbildning för alla nivåer av ryttare, vare sig du är nybörjare, elitsatsande, senior eller juniorryttare. Vår anläggning är vackert belägen intill Sörsjön, vi har två ridhus, sandpaddock, gräsbana med bank och torrgrav samt Sjöbana 100x60m med ebb/flod system. Våra hästar och ponnyer är snälla och välutbildade, alla hästar har en individuell utbildningsplan och utbildas kontinuerligt av vår personal. Personalen är aktiva ryttare och tränar på regelbunden basis för våra huvudtränare; A-tränare Björn Carlsson i hoppning och B-tränare Sten Åstedt i dressyr. På så sätt säkerställer vi en hög kvalité och en röd tråd i vår undervisning. Vi har drop-in barnridning på söndagar för att på så vis öka intresset kring vår ridverksamhet och en Ponnyskola för barn from 6 år. I ponnyskolan gör vi allt möjligt som har med hästar att göra, ”Pyssel i stallet”. Vi bedriver även ridning för ryttare med funktionsvariationer. En stor del av verksamheten består i att vi ordnar tävlingar och utbildningar för privatryttare på anläggningen. Årligen har vi aktiva lag ända upp i Ponnyallsvenskan och Elitallsvenskan i hoppning och vissa år även i dressyr. Både ponny och storhäst har gått ändå upp SM-final i Strömsholm och Falsterbo.

Vilken roll har ridsporten och er förening för Värnamo med omnejd?
De 300 medlemmarna i klubben kommer från Värnamo med omnejd och många är ungdomar vilket så klart är viktigt att engagera i klubben. Genom tävlingsverksamheten kommer många ryttare från hela södra, men även från mellan Sverige och tävlar. Vi får ofta goda lovord kring vår tävlingsverksamhet och sedan Sjöbanan invigdes har det blivit mycket populärt att tävla i Värnamo. Detta medför att Värnamo blir mer välkänd som stad då många av tävlingsryttarna även besöker Värnamo city.

Vilket områden inom ridsporten brinner ni mest för?
Vi har länge varit mycket aktiva inom hoppning, men på senare år har även verksamheten inom dressyren tagit fart med då vi bl a har arrangerat meetings i dressyr.

Vad är det bästa med att engagera sig i ridsporten?
Gemenskapen med klubbvännerna i alla åldrar och det fina utbytet med att umgås med hästarna.

Vad har ni för mål och drömmar för föreningens framtid?
Viktigast för oss är att vara en bra och attraktiv förening. Men vi har några konkreta mål med och det är dels att arrangera SM i hoppning år 2025, dels att utnämnas till Årets Ridskola inom de närmast åren.

Har ni några tips till andra föreningar som vill utveckla sin verksamhet?
- Att få alla medlemmar att sträva åt samma håll.
- Att ha ett nära samarbete med kommunen i staden för att påvisa möjligheterna med de olika projekt ni som klubb vill genomföra.
- Att engagera medlemmarna till att hjälpa till i klubbens verksamhet. Allt från att baka till kaféet till att vara funktionär på tävlingarna.

Hur tror ni att ridsport och föreningsverksamhet kommer att se ut i framtiden?
Vi ser att många småföretag startas inom ridsporten, men också att de har svårt att överleva då det krävs mycket kraft och energi att driva en lönsam verksamhet. Vi ser också att intresset kring ridsporten ökar, men att det blir allt mer utmanande att engagera medlemmar till att lägga ideella timmar i verksamheten. Dock verkar det vara en trend som sträcker sig även utanför ridsporten.

Finns det någon milstolpe i er historia som ni är extra stolta över?
På senare år det är nog investeringen i high-tide banan som har så fint läge invid sjön. Den betyder mycket för oss i tävlingsverksamheten då den lockar många tävlingsryttare till Värnamo. Men i början av 90-talet så var investeringen i den stora gräsbanan en viktig händelse då det ledde till att vi besöktes av Sveriges elitryttare som kom och tävlade i Värnamo. En annan stor milstolpe var att vi år 1981 fick möjligheten att flytta till Sörsjö Gård då klubben hade stora utmaningar dessförinnan.

Vem inspirerar er och varför?
Alla positiva och engagerade medlemmar inspirerar oss då man får en härlig känsla av att se hur alla samarbetar för att bidra till att vi ska fortsätta att vara en bra och attraktiv förening.

Inom ridsporten pratar man ofta om ledstjärnor, vilka är era 3 viktigaste ledstjärnor?
Det viktigaste för oss är att såväl hästarna som medlemmarna i klubben mår bra. Vi strävar efter att följa och uppnå ridsportens alla ledstjärnor, men om vi ska lyfta fram de 3 viktigaste ledstjärnorna för oss i VBR så skulle dessa vara:
- Jag visar respekt för alla människor
- Jag bekräftar och berömmer andra
- Jag hanterar hästen på ett sätt som jag kan stå för och som jag är stolt över inför omvärlden

Tips! Läs om alla ridsportens ledstjärnor HÄR.

Vad är ert motto?
Att få medlemmarna att utvecklas och må bra i klubben. Att skapa en miljö där det är högt i tak där alla vågar säga vad de tycker och tänker.

Hur skulle ni beskriva er förening med tre ord?
Framåtanda, engagemang, lojalitet.

Hur kommer ni att fira ert jubileum?
I höst kommer vi att arrangera en Ryttargala i Värnamo Gummifabrik dit alla medlemmar genom tiderna är välkomna. Där kommer vi även att uppmärksamma personer som på olika sätt har bidragit till föreningen och dess goda anda.

Uteritt med ridskolan på Sörsjö våren 2020.

Följ oss gärna!

- Hemsida
- Facebook
- Instagram

Skribent: Anna Zetterlund

Värnamobygdens Ryttarförening
1950-2020

Stall invid statskyrkan i Värnamo
Ridfrämjandet i Sverige bildades under mottot ”Ridning – Folksport” och det började snabbt växa upp ridklubbar litet varstans.

Till Värnamo kom sporten 1949 då Hans Holst och Svante Skogh hade skaffat en ridhäst, en stor fux vid namn Lord. Hästen stallades upp i ladugården, som ägdes av Gustaf Petterson, vid Värnamo kyrka. Ladan låg mellan kyrkan och före detta Sohlbergs, numera parkeringen vid Värnamo kyrka och Svennes motor & cykel. Lord fick snart sällskap av fler hästar Lisette, Galant och Smokey, dessa ägdes i början av privatpersoner som Sten Bjurgren, Rune Gustafsson, Gunnar Sandén. Hästen Tosca köptes in av 4 poliser med Olle Nilsson i spetsen. Hembygdsföreningen hade köpte in gotlandsrusset Appelqvist , som de nu ville bli av med, och ponnyn skänktes till verksamheten, Appelqvist blev mycket populär.

Uppvisningar började hållas på Gamla Idrottsplatsen som låg uppe vid Norregård och man tog bla hjälp av Smålands Husarer från Eksjö för dessa uppvisningar. Detta lockade mycket folk som knappt sett en ridhäst. Stor defilering av alla ekipage gjordes genom staden och de utgick från stallarna vid kyrkan och upp till Norregård.

Efter detta får Holst och kompani blodad tand och man beslöt sig för att bilda en ryttarförening.
När verksamheten började växa blev det besvärligt att bedriva en rid verksamhet mitt i stan. Ridbanan låg cirka 3 km från stallet på en liten halvö ut i Lagan mittemot Ljusevecka Kvarn och man började nu se sig om efter annan plats.

1950, t.v. Hans Holst, en av grundarna till föreningen.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, kortege på Storgatan i Värnamo.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, Gustav Holst på ponnyn Appelkvist tillsammans med Hans Holst.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, Sten Bjurgren, en av grundarna till föreningen och föreningens första ordförande.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, Prisutdelning på hopptävling.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, Halmstadryttare på besök i Värnamo.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, ryttare i kortege på Storgatan i Värnamo, i bakgrunden syns bensinstationen BP.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

Norregård
Från 1951 arrenderade Värnamo Kommun ut gården Norregård till föreningen. Ladugården låg framför nuvarande talldungen på ”kvarter Sadeln och Tygeln” (runt Åkaregatan) och i anslutning till den Gamla Idrottsplatsen, ”kv Selen och kv Tömmen”, som numera är villakvarter tog man sig till stallet via Tränsvägen, som finns än idag, men slutar in i villaområdet.

Samtliga kvarter och gator i Norregårds området har något klingande namn kring med stall och hästar så det finns idag många avtryck efter verksamheten: Kvarter: ”Grimman, Sporren, Släden, Skrindan, Trillan, Piskan” Gator: ”Ryttarstigen, Selkroksvägen, Tygelstigen, Sadelvägen, Bygelvägen”

Dåvarande försvarsministern P-U Sköld var en av initiativtagarna till Ridfrämjandet och ridskolorna kunde hålla häst genom dugliga ackordshästar som även var mobilisering för armén. Staten införde ett system för statliga ridhuslån så länge verksamhet pågick.

Det statliga lånet på 9.105 kr gjorde att föreningen kunde bygga om ladan för stall och ett nytt intilliggande ridhus, allt som allt kostade detta 8.194:50 kr. Stallet byggdes för 12 hästar och ridhuset håll måttet 10x21 meter. Klubben kunde nyttja all åkermark kring Norregård och man skördade både hö och havre själva. 1951 tog J.A Ridler, som var fanjunkare och ridande polis, över verksamheten och gav en officell invigning av ombyggnaden med stor uppvisning i det lilla ridhuset med bla en kadrilj med 6 ekipage! i den 3 dm djupa sågspånen och som sagt på ytan 10x21 meter.

Hästar som Cox, Garibaldi, Rex, Rumba och Venus kom in i verksamheten. Marken var idealisk för tävlingar och klubbens medlemmar vågade nu arrangera egna tävlingar. Hoppbanan låg på området där Gotthard Nilsson hade sin verksamhet, idag Stenas Recycling, invid Lundbyvägen. Där byggdes både bank, vatten- och torrgrav och historien säger att hästekipagen tävlade på skoj mot framgångsrika motocross åkare från Värnamo SMK.

Mellan 1955-1959 kom Göran Casparsson till föreningen som instruktör och med det nya ackordhästar, Amon, Dick, Singoalla, Nadja och Mädel och stallet var fullt och hela verksamheten fick ett rejält uppsving. Men utan en vettig anläggning var det svårt att öka verksamheten ytterligare och eldsjälarna började under 1957 leta efter alternativa platser för ridskolan. Redan på tidigt 50-tal hade Sörsjö Gård föreslagits av kommunen men då tyckte man att detta låg alldeles för långt bort från staden.

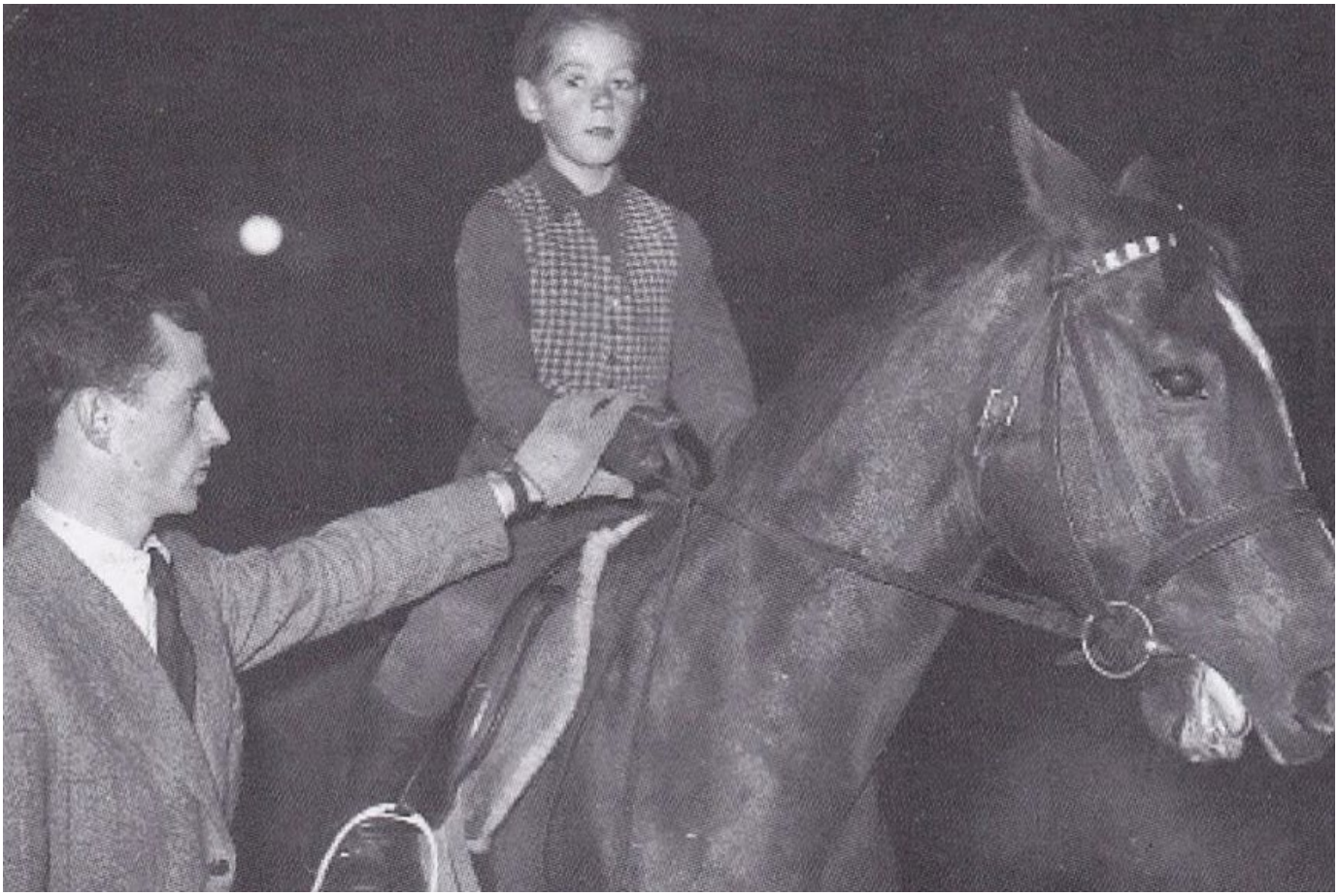
Denna gång var det inte lika enkelt att få hjälp från kommunalt håll. De hade ännu inte insett det stora värdet av ridskolan som ungdomsgård. Föreningen ingick ett köpeavtal om mark kring Annabäcken, idag villaområdet jämte Lillegårdens Handelsträdgård, men sedan ville kommunen ha detta själva och gjorde ett bytesavtal om Vita Rör samt att föreningen erhöll 15.000 kr kontant. Marken kring Vita Rör var direkt olämplig för verksamheten men föreningen kunde inte annat än att acceptera.

1950-tal, Norregårds kronhästar.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, ryttare på föreningens anläggning Norregård.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, Ridlärare med adept.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1950-tal, 1.20-hoppning i Smålandsstenar.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

Vita Rör
1963 stod stallet färdigt på Vita Rör men projektet kunde inte fullföljas med ett ridhus då det nu krävdes en investeringsavgift om 24% från finansminister Gunnar Sträng. Markförhållandena var undermåliga på Vita Rör.

Grusbanan stenröjdes och försågs med belysning. Entusiasmen över det nya stallet avtog då det blev svårare att bedriva ridskola utan ridhus. Lektionshästarna hyrdes ut på halvfoder för att få in pengar. Bekymmer kvarstod och man beslöt att sälja stallbyggnaden. Man hade hoppats att kommunen ställde ladugården på Västhorja Gård till förfogande men detta avslogs. Föreningen kämpade i motvind fram till 1968 då investeringsavgiften togs bort och sommaren 1969 stod manegen med måtten 22x45 meter färdig. Göran Andersson tillträdde som ridlärare och nya hästar tillkom. Ridhuset invigdes formellt oktober 1969. Den gamla manegen finns kvar än idag som lagerhall för Norima AB längs riksväg 27.

Efter Görans tragiska bortgång tillträdde Hans- Olof Ottosson som instruktör som följdes av bland andra Claes Peterzen, Kajlin Lind, Cecilia Andersson, Ann Behrenfors och S-E Hörling.

Under mitten 70-talet var föreningen återigen i stor ekonomisk kris och kommunen ville inte stötta verksamheten. Verksamheten var nedläggningshotad. I en lång skrivelse till kommunen från ungdomarna, som överlämnades personligen i kommunhuset, där de skriver föreningens betydelse för unga flickor som ungdomsgård. En artikel, vilken även publicerades i sin helhet i lokaltidningarna, tog skruv i kommunhuset och verksamheten kunde fortsätta med hjälp av ytterligare bidrag.

Ungdomssektionen var stark och bidrog på alla sätt att få in pengar med tex ponnyridningar både på anläggningen och vid stadens olika event. Tomtetåget genom staden var årets stora händelse liksom de stora julshowerna.

1960-tal, prisutdelning, ryttare fr.v Ebba von Essen, Jens Palm, Barbro Lund, Tuff Rosberg och Jan-Erik ”Ike” Holm, prisutdelare är Walter Hübel. *FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening*

1960-tal, Terränghoppning.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

1960-tal, Uteritt i Ånabäcken.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

Sörsjö Gård
Kontakterna med kommunen var långa och många för att få en ny ridanläggning. Sörsjö Gård med dess rejäla ladugård och mangårdsbyggnad samt flyglar med anor från 1800-talet skulle passa utmärkt. Drivande i detta projekt var Lennart Salomonsson. De tänkta stallarna på Sörsjö i den relativt nybyggda ladugården brann ner till grunden strax innan flytten och det uppstod därmed komplikationer för en flytt från Vita Rör. Efter många turer så stod det en ny stallbyggnad och manege klart 1981 med tillhörande beteshagar och ett gräsområde för de större hopptävlingarna. Sörsjö Gård, under 1800-talet ett Säteri, finns upptaget i skrift 1849, men vi har anledning att tro att flyglarna som omger boningshuset är äldre än så. Den äldsta flygel byggnaden användes bland annat som fattigstuga.

Klubben drev verksamheten ideellt med anställda instruktörer och stallpersonal men 1986 beslöt man att arrendera ut anläggningen till Björn Carlsson och Kajlin Lind. Nya aktiviteter tillkom och antalet tävlingsryttare i alla kategorier ökade och resultaten lät inte vänta sig. VBR- lag gick upp i elitserien i hoppning för första gången. Häst – och ponnyallsvenskan i hoppning var och är stor i föreningen. Lag finns i alla divisioner och segrar och framgångar gör så att föreningen fortfarande är i högsta divisionen både på häst och ponny.

Tävlingar inomhus med internationella mått och utomhus på gräsbanan blev allt viktigare för klubbens ekonomi. Tidigare låg gräsbanan närmare dagens bef. cykelväg men i om det skulle anläggas en helt ny vägsträcka med en intilliggande cykelbanan fick gräsbanan flytta upp till dagens placering. Gräsbanan byggdes om och blev större och än mer betydande i tävlingssammanhang samt att ett årligt Smålandsderby tillkom med fasta naturhinder såsom bank, pulvermangrav, torrgrav, stenmur och två vattengravar byggdes upp på initiativ av Björn Carlsson och Gunnar Sandén. Första derbytävlingen hölls 1994 och sista Derbyt gjorde cirka 15 år senare. 2005 hölls hopp-SM för juniorer och Young Riders på storhäst vilket blev mycket lyckat. För att minska kostnader och täcka antalet uppstallade under dessa stora meeting, som hade dryga 800 starter och cirka 160 uppstallningar, uppfördes två gäststallar och man utökade parkeringen, vilken har utökats mer och mer under åren.

Ytterligare ett ridhus uppfördes med måtten 20x40 meter under 1997/1998. Sandpaddocken mellan ridhusen har utökats både till storlek, form, underlag och med ett trästaket. Dressyren började komma in mer i den hoppdominerade föreningen. Många ekipage började rida i lag för att pusha varandra och träna ihop. Detta blev så lyckat att ponnyryttarna bland annat blev Smålandsbästa 2012 och priset på 10.000 kr användes till en clinic med Elisabeth Lundholm för de tävlande ekipagen.

Föreningen började föra dialog med Värnamo kommun 2014 om en ny utebana som kunde nyttjas mer och som inte vara så väderberoende som gräsbanan för tävlings- och ridverksamheten.
2016 sa kommunen ja till föreningen och arbetet kunde påbörjas med ”Sjöbanan” och med ett ”High Tide System” och med den speciella Baskarps sanden som underlag. Oändligt många lass fyll lades på den blöta marken längs med sjön och uppbyggnaden av anslutningar, kringområden och själva banan var påbörjad. Dess unika High Tide Systemet med att reglera vattnet in och ut från Sörsjön med pumpar till en bassäng under ridbanan som i sin tur reglera fuktigheten i banan ger det bästa tänkbara underlaget i blöta som torra väderlekar och årstider. Efter vintern töms systemet på överflödigt vatten då tjälen släppt. 90 lastbilsflak är tömda med sand från Baskarp och just den här sanden har inte runda korn utan är kristaller som låser sig i varandra så att underlaget inte ska rulla utan bli fast och bra. Kommunen bekostade själva banan och dess arbete såsom fyll, schaktning och det unika bevattningssystemet samt sanden från Baskarp till en total kostnad om 4,6 miljoner kronor.

Föreningen har uppfört bottensarg, staket och domartorn. Utifrån de budgeterade 600.000 kr för detta så har föreningen fått olika bidrag, sponsring och gjort mycket eget arbete.
Detta gjorde att kostnaden för föreningen och dess ”Sjöbana” landade på 141.737 kr .
Banan stod klar 2 juni 2017. Invigningen skedde med pompa o ståt med startskottet av tävlingen ”High Tide Meeting” i aug 2017. Ännu ett lyft för föreningen och dess inkomst källa där kommunen, sponsorer och ideella timmar från medlemmar och anhöriga gjorde denna fantastiska bana möjlig.
Sedan 2010 drivs åter föreningen ideellt av medlemmarna och med anställd personal för ridverksamheten.

2018, utsikten över sjöbanan under ponny-DM i hoppning.
FOTO: Anna Zetterlund

2020, Uteritt med ridskolan på Sörsjö.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2019, Ponnyelitlaget i hoppning framför Strömsholm slott under SM-finalen.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2019, Föreningens lag i division 3 dressyr för häst.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2020, Städdag på anläggningen med hjälp av föreningens många engagerade medlemmar.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2019, Dressyrtävling på sjöbanan.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2019, prisutdelning på ponny-DM i hoppning.
FOTO: Värnamobygdens Ryttarförening

2018, Distriktsfortbildning för tränare och ridlärare på sjöbanan under ledning av Björne Carlsson.
FOTO: Anna Zetterlund